

[Bernhard Baunsgaard]

sionsret, skulle formuebeskattes, skønt det jo er den, der springer i øjnene, når f.eks. to enker sidder tilbage og skal leve af henholdsvis det, som den aktive erhvervsdrivende opsparede, mens han levede, og det, tjenestemanden opsparede i form af sin pension, hvor den ene skal betale formueskat, mens den anden ikke skal. Er det også noget, vi skal fortsætte med?

Jeg synes, der var noget positivt i det, der blev nævnt af Fælles Kurs, nemlig spørgsmålet om boligen. I adskillige lande er der undtagelser, når det gælder ejerboliger. Men jeg gør opmærksom på, at det næsten svarer til at indføre en forhøjelse af bundfradraget, og det vil koste i størrelsesordenen 200-250 mio. kr. Men det generer bestemt også os andre, at den mand, der har bygget et hus for mere end 40 år siden, og som han dengang byggede for 28.000 kr., men som, fordi det ligger attraktivt, i dag er vurderet til 1,2 mio. kr., bliver straffet med formueskat, skønt han er musiker og skal spare op til at klare sig selv, fordi han ingen pensionsret har. Jeg synes bestemt, det er et punkt, vi skal drage ind. Vi kan formentlig ikke gøre det på anden måde end gennem en forhøjelse af bundfradraget. Men det er meget værdifuldt, at der kommer den slags bemærkninger, så vi kan få styr på dette område.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Forskellen på hr. Bernhard Baunsgaard og mig er ikke, at hr. Bernhard Baunsgaard har læst betænkningen færdig og jeg ikke – forskellen er, at jeg har forstået den. Det har hr. Bernhard Baunsgaard åbenbart ikke, for det, jeg talte om, var, hvor stor en del af de samlede skatter man får ind, og så er det jo ligegyldigt, om man har det ene eller det andet sæt nedslagsregler. Vi havde været helt parat til at diskutere det, hvis ministeren var kommet med det, vi har efterlyst, nemlig en bedre formueskat, en formueskat, der var mere retfærdig, og som fjernede nogle af de skævheder, der er, men således at vi alligevel fik pengene hjem. Men skatteministeren kører alene videre med det, som hr. Bernhard Baunsgaard kalder »et tilfældigt udpluk af formueværdierne«, og det er jeg enig i ikke er særlig hensigtsmæssigt. Det havde været nyttigt, om vi havde fået et ordentligt forslag fra skatteministeren, som vi kunne bruge til noget.

Men jeg må da ønske både skatteministeren og hr. Bernhard Baunsgaard held og lykke til de fremtidige forhandlinger med Fremskridtspartiet og Fælles Kurs.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Vi havde engang en socialdemokratisk skatteminister, der tog dette med formueskatten helt alvorligt, og derfor fremsatte han også forslag om, at vi skulle udvide formueskattegrundlaget. Det var hr. Kampmann. Han foreslog, at vi skulle inddrage indbo. Hvem tog først afstand fra det? Det gjorde den socialdemokratiske folketingsgruppe. Det er vel også derfor, hr. Stavad ikke foreslår det, skønt der er visse lande, hvor det er inddraget.

Det Radikale Venstre tror ikke på formueskatten, men vi tror på arveafgiften. Har hr. Stavad nogen sinde tænkt over, at vi bogstaveligt talt ikke har rørt ved reglerne i arveafgiften siden 1972? Har hr. Stavad bare spurgt sig selv, hvordan det var med provenuet i arveafgiften for disse mange år siden, og hvordan det er i dag? Hvad indbragte formueskatten og arveafgiften dengang, og hvad indbringer de to nu?

Det er da klart, at 8.000 kr. i 1972 var meget mere end 8.000 kr. i dag; det svarer til mellem 30.000 kr. og 35.000 kr. Mon ikke der skulle være en eller anden grund til, at det aldrig er rørt?

Jeg synes, det er det rigtige sted at lægge det, og vi har haft en tilstrækkelig positiv udvikling i arveafgifterne til, at der også der er noget at hente til at få afskaffet denne ødelæggende skat.

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg kan forstå på hr. Stavad, at han er blevet lidt sur over, at der er nogle her i Folketinget, der har trukket et problem frem, som rider en stor del af den danske befolkning som en mare, nemlig opgørelsen af boligen som en del af formuen.

Her i landet er der 956.000 parcelhuse, og en lang række af dem er bygget før anden verdenskrig. Det vil sige, at mange af de mennesker, der bor i dem, betragter det som noget af det bedste, de ejer, noget, de har slidt og slæbt for, og som de har betalt. Og for dem er det en irritation, at de pludselig er blevet millionærer, fordi de har en stak mursten og derfor skal betale en ekstra skat. Det er dette problem, vi rører ved,